חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

בתו מלטסתו · ס"ל דסיכסה לטוסות דלי לגסה לרוכן ושמעון נשלה מ"ב לשמעון מסירי מרוייהו לחת משום בתו ולחת משום בת לגמרי: **באונסין** לא קמיירי דכהוכן מני קורח בהן משמע ברגיל להיות: **משכחת** לה בשיטת מחיים כפ' תרבעה מיין (נקמן ד' כח:) פריך בחמשה נמי משכחת להו: לעולם

(ה) בנשואין לא משכחת לה, בנשואין קמיירי, באונסין לא קא מיירי, ואביי מתרגם אף בתו מאנוסתו כיון דאשבוחי משכחת להו. אי בעיא מן האונסין תהוי [אי בעיא מן הנשואין תהוי] אבל אשת-אחיו שלא היה בעולמו לא, מאי טעמא כיון דלר"ש הוא דמשכחת לה לרבנן לא משכחת לה בפלוגתא לא קא מיירי; ורב ספרא מתרגם אף אשת-אחיו שלא היה בעולמו, ומשכחת לה בשיטא אחים ואלבא דר' שמעון וסימניך

דפליגי ר"ש ורבנן וקתני: בנולד ולבסוף ייבם, לא פליגי ר"ש ור"א* ר' אושעיא חלוק היה ר"ש אף בראשונה, הא איתותב ר' אושעיא והאמר רב יהודה אמר רב וכן תני ר' חייא בכולן אני קורא בהן האסורה לזה מותרת לזה, והאסורה לזה מותרת לזה, ואחותה ושחייבת במתה חולצת או מתייבמת, ר' יהודה מתרגם מחמותו, ואילך אבל שיחא בבי דרישא לא מ"ט כיון דבתו - באונסין משכחת לה בנשואין לא קא מיירי, ואביי מתרגם אף בתו מאנוסתו כיון דאשבוחי משכחת להו. אי בעיא מן האונסין תהוי [אי בעיא מן הנשואין תהוי] אבל אשת-אחיו שלא היה בעולמו לא, מאי טעמא כיון דלר"ש הוא דמשכחת לה לרבנן לא משכחת לה בפלוגתא לא קא מיירי; ורב ספרא מתרגם אף אשת-אחיו שלא היה בעולמו, ומשכחת לה בשיטא אחים ואלבא דר' שמעון וסימניך

מסורת הש"ס

* כך הגרסת שם ובדף קהיהוה ובגיטין

מבנה הדף
הדרוש
"אחיות"
מסורת הש"ס